

J. P. Jensen: Under Finanslovbehandlingen i 1921 tillod jeg mig at henpege paa nogle Foranstaltninger, som burde indføres til Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge. Tabet ved Mund- og Klovesygen var netop i det Øjeblik opgjort til ca. 10 Mill. Kr. for hele Landet. Det var det Tab, som selve Sygdommen foraarsagede; det Tab, der laa i Eksportvanskelighederne ved Sygdommens Udbredelse her i Landet, var ikke medregnet.

De Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som bemyndiger Landbrugsministeren til at optræde med større Myndighed end hidtil, kan jeg fuldt ud tiltræde. Det er en Sygdom, som absolut kræver skarpere Foranstaltninger, end vi har haft hidtil. De væsentligste Bestemmelser i Lovforslaget er de, der vedrører Afspærring af Ejendommen, Mælken Behandling og Fremskaffelse af Serum. Jeg kan fuldt tiltræde Ministerens Forslag om, at man kan afspærre en Ejendom, og jeg mener, at hvor der udbryder Mund- og Klovesyge, særlig naar den er i sin Vorden, og kun faa Besætninger er angrebet, bør man saa godt som altid afspærre fuldt effektivt. Om det skal være ved Hjælp af Militær, skal jeg henstille. Man kan maaske ikke godt rykke ud med Militær i den Anledning, men jeg kunde dog tænke mig Muligheden af, at man kunde anvende Militær, hvor det drejer sig om saa kort Tid, som der her er Tale om. At man nu ved Hjælp af Serumbehandling kan forkorte, kupere Sygdommen, betyder, at man langt hurtigere kan komme til Desinfektion efter Sygdommen og paa den Maade afkorte Afspærringen. Det er min Overbevisning, at man ikke kommer Sygdommen til Livs uden ved skarp Afspærring. Men skal man afspærre, saa maa man ogsaa yde de Folk, man spærret af for, saa megen Hjælp som muligt. Jeg tror, at paa Ejendomme, hvor der ikke er Telefon, burde det offentlige i Tilfælde af Mund- og Klovesyge kunne indlægge Telefon i den korte Tid, Afspærringen varer, saaledes at Beboerne kan sætte sig i Forbindelse med Omverdenen uden at behøve at forlade Ejendommen, for Eksempel for at hente Varer eller for at hente Læge eller Dyrlæge og skaffe alle de Ting, som det nu kan være nødvendigt for dem at rekvirere under disse Forhold.

Jeg kan ligeledes tiltræde Forslaget om, at man kan forbyde Dans og Forlystelser, men jeg vil gerne have det udvidet til, at man ogsaa kan forbyde offentlige Møder. Der er ingen Tvivl om, at i den Periode, da vi havde de voldsomme Udbrud, da der

var Egne, hvor hver anden Gaard var angrebet, var de offentlige Møder ikke helt uden Betydning som Smittekilde. De Mennesker, som møder frem dér, er ikke absolut desinficeret; de kan let, blot ved at hilse paa hinanden, føre Sygdommen videre.

Med Hensyn til Mælken Behandling stiller Forholdet sig lidt anderledes for mig end for det ærede Medlem Hr. Hedelund, selv om jeg ikke er i absolut Modsætning til ham, idet han tog visse Forbehold, som jeg kan slutte mig til. I 1920 blev over en Fjerdedel af Landets Mejerier mulkeret, fordi de ikke havde opvarmet Mælken tilstrækkeligt, og det er dog kun faa Prøver, der bliver udtaget paa Mejerierne. Men det var netop i den Periode, hvor vi havde de store Sygdomsudbrud, og naar Mælken under saadanne Forhold ikke er opvarmet tilstrækkeligt, ikke er desinficeret, har man dér den stærkeste Smittekilde, man overhovedet kan faa, naar man lader Mælken gaa til Mejerierne, som man gjorde den Gang. Her vil jeg gerne tage et Forbehold imod, at Mælken overhovedet kommer til Mejerierne, saa længe Feberstadiet varer. Mælken bør overhovedet ikke sendes til Mejerierne, før den første Desinfektion er foretaget. Det er anerkendt fra alle Sider, at Mælken er den farligste Smittekilde, ogsaa gennem det Mandskab, der transporterer den. Saa siger man, at Mælken jo bliver desinficeret paa Mejeriet. Gud hjælpe os for Desinfektion paa Mejerierne! Mejerierne kan ikke desinficere, de kan ikke skaffe tilstrækkelig Varmegrad, naar der er Tale om mange Udbrud, saaledes at de kan skolde Spandene ordentligt og skylle Vognene af. Jeg har set Tilfælde, hvor der paa et Mejeri er gjort de største Anstrengelser for at naa et godt Resultat, men hvor man overhovedet ikke har kunnet faa desinficeret. I Anmærkningerne til Lovforslaget er der Tale om, at man ogsaa skulde kunne anvende Damp som Desinfektionsmiddel for Vogne og lignende. Det tror jeg ikke paa. Jeg har set, et Slagteri har forsøgt at dampsterilisere en Vogn — jeg var tilsynsførende ved det —, og da det havde varet i to Dage, sagde jeg: Bliv bare væk med det hele, for det svarer aldeles ikke til Gennemførelsen af en Desinfektion. Det var saaledes, at naar Dampen blev ledet ud, selv om det var under stærk Spænding, var den ikke mere hed, end at man kunde stikke sin Haand ind i den, den var blevet afkølet paa Rejsen ud. Hvis man slaar sig til Ro med en saadan Desinfektion, er det en meget større Ulykke, end hvis man slet ikke havde nogen Desinfektion, for i saa Fald kunde det dog hælde,